

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819200195
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5819200195.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpená: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., D. XXX/X, právne zastúpený: JUDr. Dušan Serek, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hattalova 373/3, Námestovo, IČO: 47 258 781, o zaplatenie 311,36 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 3Csp/11/2019-109 zo dňa 19. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že aktívna vecná legitímácia, ktorú namietal žalovaný, bola splnená a žalobca má v spore aktívnu vecnú legitímáciu. Žalobca svoj nárok odvodzoval od dohody o uznaní záväzku, teda vzťah medzi stranami sporu je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský, hoci žalobca namietal, že v spore nevystupuje ako dodávateľ. Žalovaný mal podpísať len žiadosť o poskytnutie pôžičky, ale nepodpísal samotnú Zmluvu o pôžičke zo dňa 04.06.2007. V posudzovanom prípade sa zásadne líšil text uvedený v žiadosti o poskytnutie pôžičky a v zmluve o pôžičke, preto aj právnou úpravou tolerovaná skutočnosť, že podpisy zmluvných strán môžu byť na viacerých listinách, nie je pre tento prípad aplikovateľná. Zmluvu o pôžičke preto nie je možné považovať za platne uzatvorenú zmluvu, ale predstavuje neplatný právny úkon. Pokiaľ by si bol veriteľ vedomý svojho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, tak tento by bol premlčaný dňa 30.05.2009, teda dva roky odo dňa poskytnutia pôžičky. Keďže žalovaný namietal, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, nemohol žalobcovi vzhľadom na vyššie uvedené priznať uplatnený nárok. Na podporu svojich argumentov uviedol, že dohoda o uznaní záväzku spolu s dotazníkom bola uzatvorená spôsobom, ktorý vykazuje všetky znaky nekalej obchodnej praktiky a tiež neboli vyvrátené tvrdenia žalovaného o spôsobe podpisu týchto dokumentov a nevysvetlenia jednotlivých vyhlásení. Zo strany žalobcu tak išlo o nedostatok odbornej starostlivosti vo vzťahu k žalovanému, pretože opomenul žalovanému vysvetliť podstatnú informáciu o následkoch uznanie premlčaného záväzku. Aj keby bola zmluva riadne uzatvorená, nedošlo k platnému uzatvoreniu dohody o uznaní záväzku a tým ani k začatiu plynutia premlčacej doby. Vzhľadom na premlčanie nároku nemohol byť žalobcovi priznaný ani nárok na úroky z omeškania, ktoré sú viazané na dlžnú istinu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP a trovy priznal žalovanému ako strane procesne úspešnej v konaní.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo subjektívnych názorov súdu a nie z vykonaného dokazovania. Upozornil, že súd založil svoj právny záver predovšetkým na nepreukázaných tvrdeniach žalovaného, ktoré podľa súdu neboli z ich strany vyvrátené. Takéto odôvodnenie považuje za absurdné, pretože žalovaný si dohodu aj dotazník prečítal, a tým si ako žalobca svoju povinnosť tvrdenia splnil aj čo do dôkaznej povinnosti. Ak žalovaný tvrdí opak, mal preukázať pravdivosť svojich tvrdení, avšak súd prvej inštancie si tieto tvrdenia osvojil napriek tomu, že žiadny predložený argument nesvedčil v prospech žalovaného a pravdivosť žalovaného tvrdení ani nevyplývala z vykonaného dokazovania. Uvedeným postupom boli porušené jeho procesné práva na spravodlivý súdny proces. Rozsudok považuje za nepreskúmateľný, pretože z neho nie je zrejmé, akými úvahami bol súd vedený k zamietnutiu žaloby a poukázal na čl. 46 ústavy a na rozhodnutia slovenských súdov v tejto problematike. Zmluva o poskytnutí rýchlej pôžičky bola dojednaná v písomnej forme, tak ako to vyžadoval zákon a proces uzatvorenia tejto zmluvy splnil rovnako všetky podmienky v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv. Žiadosť o poskytnutie pôžičky považujú za „návrh zmluvy“ a zmluvu samotnú za „prijatie návrhu“ pričom podmienky k zmluve a všeobecné obchodné podmienky tvoria ich neoddeliteľnú súčasť. Zmluva je prijatím návrhu, ktorý žalovaný riadne obdržal a ktorá obsahuje len potvrdzujúce informácie o podstatných náležitostiach zmluvy. Názor súdu, že obsah týchto listín je odlišný, je vzhľadom na uvedené neprijateľný, pretože rozhodné obsahové náležitosti dokumentov ostali zachované. Ďalej uviedol, že dňa 15.07.2013 žalovaný podpísal dohodu a dotazník, v zmysle ktorej sa zaviazal splatiť dlh. Zastáva názor, že dohoda spĺňa formálne aj materiálne náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platné uznanie dlhu zo strany dlžníka. Žalovaný prejavil slobodnú vôľu uzavrieť dohodu o uznaní dlhu a záväzok postupne splatiť v splátkach. Ak s niektorou tézou s dotazníka nesúhlasil, mal možnosť vyjadriť svoj nesúhlas označením krížika v políčku na to určenom, čo neurobil. Takáto forma dohody nie je ničím neobvyklým a nie je možné hodnotiť ju ako nekalú obchodnú prax veriteľa. K otázke premlčania uvádza, že podpisom dohody došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby a k plynutiu novej premlčacej 10 ročnej doby, pričom k tomu, aby nastali uvedené účinky zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. K uzatvoreniu dohody došlo v čase, kedy pohľadávka ešte nebola premlčaná. Poukazuje aj na rozhodnutia súdov v otázke premlčania. Prístupom súdu bol narušený princíp rovnosti strán sporu a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa, pričom konanie žalovaného považuje za nemorálne a nečestné. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, aby bolo vyhovené jeho žalobe, alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny ako po skutkovej, tak aj po právnej stránke a vychádza zo správne zisteného skutkového stavu a závery súdu vyplývajú z vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď vyslovil neplatnosť zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky, pretože sa jednalo len o návrh na uzavretie zmluvy. Poukazuje na bod VIII. a bod VII. zmluvy, z ktorých jasne vyplýva, že sa jedná o dvojstranný právny úkon a nie o jednostranný úkon, ako tvrdí žalobca. Vzhľadom na absenciu podpisu na zmluve samotnej možno vyvodiť záver, že nemal možnosť oboznámiť sa s obsahom zmluvy a keďže neoddeliteľnou súčasťou mali byť aj podmienky k zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky 102-C a všeobecné obchodné podmienky, nemal reálnu možnosť oboznámiť sa ani s týmito obchodnými podmienkami. Obsah žiadosti a zmluvy nie je totožný a nepodpísanie zmluvy druhou stranou má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu a z neplatného právneho úkonu vzniká len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Konanie žalobcu prezentované ako mimosúdne rokovanie s vôľou a ochotou nemožno považovať za ústretové gesto žalobcu voči žalovanému, ale ako psychologický nátlak na dlžníka a zbytočné navyšovanie pohľadávky o trovy súdneho konania. Dohodu o uznaní mal podpísať na kapote auta na parkovisku v Žiline a nemal reálne možnosť oboznámiť sa s obsahom predložených dokumentov. Bol postavený pred hotovú vec a konal pod tlakom. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že žiada odvolací súd, aby rozhodol v zmysle podanej žaloby a v zmysle ostatných podaní.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385

ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako správny potvrdil.

6. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré v takom prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7. Odvolací súd po oboznámení sa so súdnym spisom konštatuje, že súd prvej inštancie svoj rozsudok náležite a rozsiahlo odôvodnil. V bode 22. a 27. napadnutého rozsudku sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiadal so spornými skutočnosťami a tieto riadne zdôvodnil. Pokiaľ žalobca namietal, že zmluva o pôžičke predstavuje jednostranný právny úkon (prijatie návrhu), tak odvolací súd uvádza, že sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že podľa obsahového výkladu predstavuje zmluva dvojstranný právny úkon. Žiadosť o poskytnutie pôžičky (č.l. 22 spisu) a zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky (č.l. 20 spisu) sa skutočne od seba zásadne líšia. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie uvádza, že v takomto prípade by mala byť zmluva o pôžička považovaná ako „protinávrh k pôvodnému návrhu“ a nie už za riadne znenie uzatvorenej zmluvy, preto zmluva o pôžičke nemôže byť platným právnym úkonom a platne uzatvorenou zmluvou. Ak si chcel žalobca uplatniť svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu, mal tak urobiť pred uplynutím premičacej doby.

8. V bode 27. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie správne skonštatoval, že vzhľadom na premičanie nároku podľa § 110 ods. 1 OZ v spojitosti s § 558 OZ je potrebné aj dohodu o uznaní záväzku posudzovať ako neplatnú práve pre nekalé obchodné praktiky zo strany veriteľa pri uzatváraní právnych úkonov všeobecne. Preto aj názor súdu prvej inštancie, že ustanovenie § 558 OZ je potrebné vykladať spolu s ustanovením § 110 ods. 1 OZ je správny, keďže aj s odkazom na závery rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 2Csr/1/2017 zo dňa 21.05.2018, kde súd skonštatoval, že dohoda vykazuje znaky nekalej obchodnej praktiky, svedčí o premičanom nároku žalobcu. Už len skutočnosť, že žalobca predkladá svojim klientom predpripravené dokumenty vo formulárovom znení zakladá dôvodné obavy o správnosti postupu žalobcu/veriteľa vo vzťahu ku klientovi/dlžníkovi. Žalovaný reálne nemal možnosť vysloviť nesúhlas s obsahom dokumentov a zvolený postup žalobcu určite nezodpovedá konaniu v súlade s dobrými mravmi. Uzavretie dohody o uznaní záväzku na parkovisku je určite v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, pričom pripravené formulárové znenie dokumentu, do ktorého mal klient možnosť zasiahnuť len svojim podpisom a vyznačením krížikov do políčok nie je podľa právneho názoru v súlade s dobrými mravmi a sleduje to len účel obísť zákon, preto nemôže byť tento právny úkon platný. Všeobecne sa obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa.

9. Odvolací súd na záver odôvodnenia konštatuje, že pokiaľ žalovaný uviedol, že žalobca podal návrh na vykonanie rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý bol všeobecným súdom zrušený, svedčí to o (právnej) odbornosti žalobcu, resp. veriteľa a o jeho prístupe ku klientom.

10. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s odkazom na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ale aj na vyššie uvedené dôvody rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)